

Nr 256.

Av herr **Dalberg**, om lagstiftning angående rätt att draga vissa ledningar över annans mark.

Numera fordras till nästan varje hem på landet vatten-, elektriska lågspännings- och i vissa fall telefonledningar. Men ofta måste de dragas över annans mark, och då möter det flera gånger svårigheter.

Det händer då i flera fall att vederbörande är så omedgörlig, att ledningen måste dragas långa omvägar eller ock att den, som vill hava ledningen, måste betala oskäligen ersättning, som närmar sig utpressning.

Det kan ju i vissa fall gå att exproprieras, men detta är förenat med så stora kostnader och tar så lång tid, att man ej vill tillgripa en sådan åtgärd.

Såsom exempel kan anföras att då en jordägare satte sig bestämt emot, att en ledning finge dragas över hans mark och expropriation måste tillgripas, denna kostade sexhundra kronor, varav jordägaren erhöll 34 kronor.

I flera andra liknande fall, som kunna sägas vara mera ingripande i äganderätten, har lagstiftningen betydligt förenklat uppgörelsen.

I lag angående enskilda vägar föreskrives, att väg kan framdragas över annans ägor, sedan syn och värdering hållits av lantmätare eller annan person, som förordnats av Konungens befallningshavande. Lagen angående vägrätt stadgar, att om överenskommelse ej träffats, kan rätten utse två godemän att efter syn på marken avgiva yttrande med förslag till ersättning, som sedan fastställles av rätten.

Vill ägare av avstyckat område bli löst från ansvaret för inteckning i stamfastigheten kan detta ske efter värdering av två godemän, förordnade av rätten.

Om det var behöfligt att få dessa lagar för ordnandet av förhållandena i dessa avseenden, hur mycket mera vore det icke att få liknande lag angående ledningars framdragande över annans ägor, enär detta förekommer i mycket flera fall.

Den, som har ledning över annans mark framdragen, kan ej heller vara säker att få ha den orubbad. Blir det ny ägare eller kommer någon "fnurra på tråden" med grannen, kan ledningens ägare förståndigas att taga bort ledningen.

För en tid sedan sade en person, som brukar biträda allmänheten med ordnandet av ledningar och deras framdragande, att det vore alldeles nödvändigt att få en lag, som på ett lika enkelt sätt som förenämnda lagar bestämde, hur man skulle få draga ledningar över annans mark, ty han kunde framvisa många fall, då jordägare vore så ogina, att den som ville hava ledningen måste betala oskäligen ersättning, som närmade sig utpressning, eller gå lång omväg.

Bihang till riksdagens protokoll 1935. 3 saml. Nr 256—258.

Sedan lagen om enskilda vägar tillkommit, är det lätt att göra upp i godo med vederbörande, ty de veta, att det ej hjälper att neka. Samma verkan skulle en lag angående ledningars framdragande hava.

Härmed får jag föreslå, att riksdagen ville besluta

att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag till lag angående rätt att draga vatten-, elektriska lågspännings- och telefonledningar över annans mark efter syn och värdering av två godemän förordnade av rätten eller Konungens befallningshavande eller på annat sätt, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den.23 januari 1935.

Erik Dalberg.
